

QUE NO ES REPETEIXI EL 1999

Perdoneu per el títol, és evident que la meya única intenció era cridar l'atenció perquè comencéssiu a llegir aquest escrit, també hagués pogut titular-lo "el tres no es el final" o "després del tres també hi ha vida". Perdoneu-me també si els títols que us suggereixo els trobeu fora de lloc ara que tots estem eufòrics. Intentaré al llarg d'aquestes ratlles explicar-me.

Doncs si nois, hem acabat la temporada, be a hores de que escric aquest article falta l'actuació de Badalona, però un cop ha passat la diada ens posem a fer un repàs mental de com a anat l'any. Un repàs en el que segur ens be al cap una multitud d'imatges, sensacions, de records....

Tampoc es l'objectiu d'aquest escrit fer la valoració de la temporada aquesta feina ben segur que ja la faran molt millor que jo el president i el cap de colla, jo senzillament vull

Promoció de la colla

Es per això que crec que la captació de nous castellers, la promoció de la colla a la ciutat i la comarca, ha d' ésser un dels punts principals dels propers anys a la colla, aquest any ja hi hem treballat i s'han fet moltes coses: Festa Soci, Tallers canalla, Festa Atreveix-te, Exposició, Tríptic. Però des de el meu punt de vista hem de treballar en dos àmbits més: el primer el dels tallers juvenils, la difusió de la colla i els castells a les escoles i el segon la difusió de la colla a través dels mitjans de comunicació (Premsa, radio i TV) que al cap i la fi és la propaganda més efectiva i barata que existeix.(els hi podeu preguntar als polítics que ells en saben molt d'això).

Formació interna

Lligat amb aquest últim punt existeix un altre aspecte en que haurem de esmerçar esforços, el podríem anomenar la *formació interna*, si el nostre objectiu es augmentar la massa social de la colla per tal de poder a pujar tècnicament i mantenir-nos en el nivell, hem de preveure que per un costat esperem l'entrada a la colla de molta gent nova als que

exposar-vos una sensació que vaig tenir el diumenge després de descarregar el tres de vuit. Segurament no vaig ser l'únic de tenir la sensació d' haver complert un objectiu, la sensació de treure'ns un gran pes de sobre, la d'haver arribat a la meta, aquell tres de vuit significava un final d'etapa, d'una etapa molt dura, una etapa de muntanya, que gràcies a tots els que estàvem a la colla, que havíem estat pedalant, podíem disfrutar d'aquella dolça recompensa, el nostre tres de vuit.

Però a l'hora vaig tenir por, por de que ens agaféssim aquell final d'etapa com un final de cursa. I es per això que escric aquestes quatre ratlles. El tres de vuit del 2002 es senzillament una prova més que podem ser una gran colla, de que quan la maquinaria dels Xics es posa en marxa no hi ha qui ens aturi, que sabem fer les coses be, que quan treballem tots junts per un

Però tampoc ens hem d'enganyar, molt poca gent vindrà a la colla per que vegi una Festa a la Porxada, o llegeixi una crònica castellera a un diari, tot i que es una feina molt important a l'hora d'anar creant el que podríem dir *marca*, que ens ajudarà molt a fer la feina amb la que realment entra gent a la colla que és l'anomenat *boca a boca*, o sinó podeu fer l'exercici de preguntar a les persones que han entrat a la colla últimament que com és que han vingut , ben segur que us contestaran que coneixen a un o a altre casteller i aquest els ha convençut per venir a la colla.

haurem d'explicar com és un castell, com es fa, que és el mon castellers i per l' altre banda ens haurem de reciclar els que ja formem la colla en noves tècniques tant castellers com de gestió.

Però sobretot i des de el meu punt de vista és una cosa que no fem mai, al menys d'una forma sistemàtica, és explicar com funciona i com estan organitzats els Xics de

objectiu som imparables.

Xics ara es el moment de fer balanç com ja he dit abans però també es el moment de plantejar-nos noves muntanyes per conquerir tots junts, nous objectius, això si, com sempre ho hem fet, pas a pas o pis per pis com ho preferiu-ho, no fos cas que ens entrebanquéssim, que ja sabem el que costa tornar-se aixecar .

És evident que aquests nous objectius, passen per fer castells més grans i/o complexes i per repetir més sovint els nostres sostres actuals , però no podem augmentar el nostre nivell sense crear una massa social i una organització interna dins colla que sustenti aquest creixement, del contrari estaríem creant un gegant amb peus de fang .

Tots sabem també que la captació de nous membres, segueix una estructura piramidal, si hem permeteu utilitzar aquesta expressió que potser us sonarà una mica sectària, però que hem permet explicar-me molt gràficament. La gent que porta molt temps a la colla rarament pot portar noves persones a la colla ja que probablement ja haurà esgotat el seu cercle de coneixences, però per cada element nou que entre a la colla obren un sense fi de possibilitats de nous ingressos, per aquest motiu el nous elements tenen una importància capdal per tots nosaltres i els hem de saber capitalitzar en aquest sentit.

Granollers, crec que si fem aquesta feina el procés que podríem a nomenar d'adaptació dels nous castellers serà molt més curt i els nous castellers sabran en tot moment el que poden esperar de la colla i el que espera la colla de ells.